

Sygn. akt I C 1092/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący: SSR Monika Drzewiecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 08 grudnia 2015 r. we Włocławku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko **B. Z. (1)**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz pozwanej B. Z. (1) kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 02 stycznia 2015r. wniósł pozew przeciwko B. Z. (1) o zapłatę kwoty 769,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zobowiązanie pozwanej wynika z umowy kredytu gotówkowego o nr. (...), zawartej w dniu 26 stycznia 2006r. Wobec niewywiązywania się pozwanej ze zobowiązań powód wystawił wyciąg ksiąg bankowych. Pozwana do dnia złożenia pozwu nie spełniła swego zobowiązania.

W dniu 12 marca 2015r. Sąd Rejonowy we Włocławku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W terminie ustawowym pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwana przyznała, że była stroną umowy pożyczki gotówkowej zawartej pomiędzy (...) Bankiem S.A. w dniu 26.01.2006r., że dokonywała spłat pożyczki. Łączna suma dokonanych wpłaty wyniosła 7.572,05 zł, zatem, daniem pozwanej wielokrotnie przewyższała kwotę pożyczki. Wszelkie obciążenia pozwanej zawierały przede wszystkim ewentualne odsetki. Powód nie wykazał, że pozwana była z tego tytułu zobowiązana do zapłaty kwoty objętej roszczeniem pozwu, sam wyciąg z grudnia 2014r. nie jest dowodem.

Do Sądu w dniu 01 czerwca 2015r. wpłynęło pismo procesowe powoda z dnia 28.05.2015r., które na podstawie art. 132 § 1 kpc zostało zwrócone pełnomocnikowi powoda.

Pismem z dnia 17 czerwca 2015r. pełnomocnik powoda w związku z zarządzeniem o zwrocie pisma, głosił zastrzeżenie do protokołu przedmiotowej sprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

Poprzednik prawny powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł z pozwaną B. Z. (1) umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w dniu 26 stycznia 2006r. Pozwanej udzielono pożyczki w kwocie 3.533,96 zł na okres od dnia 26 stycznia 2006r. do dnia 28 stycznia 2009r., opłata przygotowawcza

wyniosła 300,39 zł, opłata za ochronę ubezpieczeniową 633,57 zł. Pozwana otrzymała do dyspozycji kwotę 2.600 zł. Oprocentowanie nominalne pożyczki w dniu jej zawarcia wynosiło 21,90% w stosunku rocznym i było stałe w okresie obowiązywania umowy. Kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki wyniosła 1.323,88 zł. Ustalono, że udzielona pożyczka podlega przepisom ustawy o kredycie konsumenckim. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 36 ratach miesięcznych, płatnych do 28. dnia każdego miesiąca, począwszy od 28 lutego 2006r. Kwota miesięcznej raty pożyczki, powiększona o opłatę z tytułu prowadzenia rachunku wynosi 146,60 zł. Łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji wynosi 2.677,60 zł. Opłaty i prowizje związane z udzieleniem i obsługą pożyczki określone są w „Tabeli opłat i prowizji dla czynności związanych z obsługą kredytów na zakup towarów i usług oraz pożyczek gotówkowych udzielanych przez (...) Bank S.A.”. Za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części Bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego wg stopy 59,75%.

Wymagane spłaty miesięczne zaliczane są w pierwszej kolejności na pokrycie zapadłych, wymagalnych spłat miesięcznych (począwszy od najstarszych płatności, w kolejności: opata za prowadzenie rachunku, rata pożyczki w kolejności: kapitał, odsetki); w drugiej kolejności, na pokrycie kolejno: zaległych opłat i prowizji, innych kosztów, odsetek karnych.

Przedmiotowa umowa w §2 dotyczyła również przyznania pozwanej limitu kredytowego i karty kredytowej, uprawniając do korzystania z określonego limitu środków pieniężnych z obowiązkiem ich zwrotu na określonych warunkach.

Dowód: kartoteka kredytu – k. 100-100v; umowa pożyczki gotówkowej – k. 101-103.

Pozwana B. Z. (2) dokonała wpłat na łączną kwotę 8.111,85 zł.

Dowód: kartoteka kredytu – k. 100-100v; potwierdzenia zapłaty – k. 34-44

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Jak wynika z treści art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do treści art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis art. 232 k.p.c. stanowi zaś, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyżej powołane przepisy statuują jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontrydykcyjności. Zgodnie z jej założeniem, ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążących na stronach (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III Aua 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Pozwana zakwestionowała powództwo wniesione przez powoda, twierdząc, że spłaciła wielokrotność wziętej pożyczki. W ocenie Sądu, przedłożony przez powoda materiał dowodowy nie jest wystarczający, aby uznać roszczenie powoda za udowodnione. Podkreślić raz jeszcze należy, iż w postępowaniu przed Sądem strony zobowiązane są do przedstawiania

dowodów na poparcie swych twierdzeń, a skutki nieprzedstawienia takich dowodów obciążają stronę podnoszącą te twierdzenia. Sąd powinien zatem przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący.

Zgodnie z treścią art. 6 kc strona, która z faktu wywodzi skutki prawne winna te okoliczności udowodnić. Tym samym to na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, że kwota żądana pozwem jest uzasadniona, a więc wykazać, w pierwszej kolejności, że strony łączyła umowa kredytu wskazana w uzasadnieniu pozwu, a także wysokość należnej kwoty oraz zasadność naliczenia odsetek i innych opłat. Strona powodowa okoliczności dotyczących wysokości dochodzonego roszczenia nie wykazała.

Powód wykazał, że strony łączyła umowa pożyczki gotówkowej, co było zresztą okolicznością bezsporną. Bezspornym jest również, że pozwana dokonała wpłat na łączną kwotę ponad 8 tys. zł. Wątpliwości Sądu, w kontekście zastrzeżeń strony pozwanej, wzbudziła kartoteka kredytu i księgowanie dokonywanych przez pozwaną wpłat, na poczet m.in. bliżej nieokreślonych opłat dodatkowych. Powód nie wykazał jakie opłaty dodatkowe, w jakiej wysokości i na jakiej podstawie zostały naliczane pozwanej do zapłaty. Brak powyższych dowodów uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co do zasadności ich naliczania i ich wymagalności. Domyślać się jedynie można, że zostały one wskazane (być może) w Tabeli, która ma być integralną częścią umowy, a która do pozwu nie została załączona. Nie może ująć uwadze Sądu, że pozwana spłaciła na rzecz powoda wielokrotność wziętej pożyczki. I jak wynika z kartoteki kredytu, w pewnym momencie – tj. od 13 stycznia 2010r. zaczęto jej naliczać opłaty dodatkowe – których źródło powstania nie jest wiadome.

Podkreślić należy, że Sąd w myśl art. 210 § 2¹ kpc pouczył pełnomocnika powoda o treści art. 162, 207, 217, 229 i 230 kpc. Z treści art. 3 k.p.c. wynika zaś obowiązek stron i ich pełnomocników do przedstawiania dowodów istotnych w sprawie. Obowiązkiem strony powodowej było dołączenie do akt sprawy całości niezbędnej dokumentacji (art. 6 kc i art. 232 kpc).

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę, że pozwana zaprzeczyła istnieniu zobowiązania, na podstawie powołanych przepisów należało uznać, że strona powodowa nie udowodniła w żadnym stopniu zasadności swojego roszczenia co skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).